

μεν δι' αὐτῶν ὑγρά, γλυκύσματα σιρόπια κτλ. πρὸ πάντων
δὲ τὰ τῶν ὑφασμάτων χρώματα δεικνύουσι τὴν ποικιλίαν
τῆς ἀνιλίνης.

Δ. Μ. ΨΑΡΡΑΣ.

Ὁ Βεραγγέρος τοῦ Βελγίου.

Ὁ κ. Ἀντώνιος Κλές εἶνε ποιητὴς ὅστις διὰ τὴν ἀξίαν
τοῦ δέον νὰ ᾗ ἐπίσης γνωστὸς παρ' ἡμῖν ὅπως πρὸ τοῖς
Βέλγαις. Γεννηθεὶς εἰς Αἴγην τῇ 30 Μαΐου 1816 παρὰ
μητρὸς Βέλγου καὶ πατρὸς Γάλλου κατέστησε τὴν παλαιὰν
πόλιν Πόνς ἐν Αἰνώλτῃ πατρίδα του καὶ ὑπερηφανεύεται
θεωρῶν ἑαυτὸν Βέλγον, καί τοι δὲν θεωρεῖ ἀναγκαῖον διὰ
πιστὸν ὑπήκοον Λεοπόλδου τοῦ Β' νὰ βδελύσσεται τοὺς πο-
λίτας τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας. Ὁ πατριωτισμὸς του εὐ-
ρίσκει εὐρὺ στάδιον ἐπαίνου εἰς τὴν θετὴν πατρίδα του. εἰς
τὰς ἱστορικὰς δόξας τῆς, εἰς τὴν ἀπλήν καὶ τιμίαν συμπε-
ριφορὰν τοῦ λαοῦ τῆς, καὶ, πρὸ πάντων εἰς τὸν ζῦθος τῆς,
ὅστις τῷ ἐνέπνευσε τὸ περιώνυμον ᾄσμα «ὁ ζῦθος», τὸ ὁ-
ποῖον ἀληθῶς κατέστη εἶδός τι ἔθνικοῦ βελγικοῦ ὕμνου. Τὸ
Βραβανσὸν ναὶ μὲν εἶναι ἐπίσημον ᾄσμα, ἀλλὰ «ὁ ζῦθος»
εἶναι τὸ δημοτικώτερον. Πανταχοῦ ἀκούεται ἀδόμενον, ἢ
παιανιζόμενον· εἰς δημοσίας συναθροίσεις, ὑπὸ στρατιωτικῶν
μουσικῶν καὶ ὑπὸ μουσικῶν ἐταιριῶν πάσης πολιτικῆς
χρῆσιν. Ὅτε ὁ κ. Κλές τῷ 1867 ἐπεσκέφθη τὸ στρατόπε-
δον Μπέβεργλου ὁ νῦν βασιλεὺς μόλις ἔμαθε τὴν παρουσίαν
του τὸν ἐζήτησε καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ τῷ ψάλλῃ τὸ περι-
ώνυμον ᾄσμα ὡς καὶ τινα ἄλλα καὶ ὠμολόγησεν εὐλικρινῶς
ὅτι ὁ «ζῦθος» ἦτο προσφιλὲς εἰς αὐτὸν ποίημα. Τὸ ποίημα